

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Opera Mystica V. Ac Mystici Doctoris F. Ioannis A Crvce
Primi Religiosi Discalceati Ordinis B. V. M. De Monte
Carmelo Et Seraphicæ Virginis Theresiæ fidelissimi
coadiutoris**

Juan <de la Cruz>

Coloniæ Agrippinæ, 1639

§. 4. Vltima propositionis pars elucidatur, & ex communi Theologorum
doctrina confirmatur.

urn:nbn:de:hbz:466:1-37873

*Vltima propositionis pars elucidatur, & ex communi
Theologorum doctrina confirmatur.*

DENIQUE quoad vltimam partem, quæ afferit, quod in his locutionibus non habet quis aliquam deceptionem timere, eo quod nec malignus spiritus, nec proprius possunt sese in illis immiscere, verissima est etiam hæc propositio, & cõformis communi Theologorum doctrinæ, tum quia iuxta illam certum est, non posse Diabolum intellectum immediatè illuminare, aut illi in illo, sed solum per aliquã imaginariam visionem, aut etiam sensibiliter loquendo, & idè in visionibus seu locutionibus merè intellectualibus non potest sese immiscere, vt expressè docent D. August. lib. 2. de Genes. ad literam cap. 13. in fine, & cap. 14. in principio D. Thom. 2. 2. quæst. 172. artic. 5. ad 2. & ibi Caietan. Curiel controuert. 1. super illud ad Hebræos multifariam multisque modis artic. 2. numer. 63. Tyreus de Apparitionibus lib. 4. capite 15. & 16. Suarez libro secundo de Angelis cap. 25. num. 9. & lib. 6. cap. 16. & in tract. de fide disp. 8. sect. 7. Antonius Fernandez de visionibus præludio 3. Magister Basilius Legionensis loco citato propositione 7. & plures alij.

Vnde quoties si si animæ manifestatur, prædictas locutiones esse mere intellectuales, & spirituales, statim etiam cognoscit esse omnino liberam ab illusione Dæmonum, & idè prædictas illusiones non potest tunc timere, vt ex modo dictis euidenter deducitur, optimeque docet Sancta Mater nostra THERESIA Mansionè 6. cap. 3. ibi: *Quod in minima anima parte fiat, tam clarè anima sua aurius ista verba, & ipsum me Dominum in secreto sibi loquentem se audire putat, vt hic ipse est audiendi modus, accedentibus etiam operationibus, quas hæc ipsa visio operatur, securam, ac certam eam faciat, nullum diabolo hic posse locum esse &c.*

Cum quo tamen optimè cohæret, quod aliquando quamuis Deus ad animam loquatur, ipsa tamen non omninò certo, & euidenter id cognoscat, nec plenè discernat, an sit spiritus Dei, vel spiritus malignus, vel etiam spiritus proprius, sed id ex quibusdam signis, & coniecturis colligere debeat, vt docent, & exemplis confirmant D. Gregorius homilia 1. in Ezech. D. Bonavent. de processu Relig. cap. 18. D. Thom. 2. 2. q. 171. art. 5. & q. 173. art. 4. afferens, quod tunc non reperitur vera prophetia, sed solum instinctus propheticus, qui est quid imperfectum in genere prophetiæ. Docent etiam Suarez tract. de fide disp. 8. sect. 4. Curiel vbi supra art. 2. Santius in lib. 2. Reg. cap. 7. versiculo 4. num. 6. Cornelius in Isai. in præmio fol. 9. Aluarez in cap. 1. Isaiæ à num. 6. & plures alij.

Cæterum quamuis hoc aliquando contingat, tamen quando locutio, aut visio est perfecta, hanc incertitudinem non relinquit, sed affert secum omnimodam certitudinem, imò, & euidentiam, quoad *an* est de Deo reuelante, vel loquente, & de veritate rei reuelatæ, vt reuelata est, quæ excludit omne dubium, vel suspensionem, an aliunde scilicet, vel ex spiritu maligno, vel ex proprio procedat, vt docet Augustinus lib. 2. super Genes. ad literam cap. 17. & lib. 2. cap. 19. D. Athanasius de passione Domini, D. Hieronymus Isa. 1. D. Basilius præfatione in Isaiam, & Isai. 1. & homil. 1. in Palm. 28. & D. Thomas 2. 2. quæst. 171. artic. 5. in corp. & quæstio. 12. de verit.

12.

13.

14.

B.
Joannis
à Cruce

Opera
mystica
NVI
.128

verit. art. 1. ad 4. & quæst. 173. art. 4. & in eisdem locis, Caietanus, necnon & Curiel vbi supra artic. 2. difficultate 2. Suarez tract. de fide disp. 8. sect. 5. & tit. 1. de gratia prolog. 3. capite 5. num. 22. Cornelius in proæmio in Iſaiam, estque communis Theologorum sententia.

16. Quæ locutiones sic perfecte non solum personis publicis, sed etiam particularibus valde familiaribus, & amicis Dei fieri solent, vt constat ex communi doctrina Theologorum, qui id tanquam certum supponentes, vertunt in dubium, an fides diuina, per quam persona particularis assentitur huiusmodi reuelationibus, sit eadem cum fide communi, & Catholica, per quam datur assensus reuelationibus communibus pertinentibus ad mysterium nostræ fidei. Quam quæstionem tractant Caietanus, Cano, Soto, Bannez, Valencia, Zumel, Belarm. Aragon, Salmeron, quos refert Suarez disp. 3. de fide sect. 10. & Aluarez in Iſaiam capite 1. vericulo 1. num. 8. & in ea quæstione vtraque pars est satis probabilis, & vtraque supponit id, quod modo dicebamus, scilicet eura, cui fit prædicta reuelatio, aut locutio, siue sit persona particularis, siue publica, & siue res reuelata pertineat ad commune bonum Ecclesiæ, siue ad aliquid aliud particulare bonum posse habere omnimodam certitudinem, atque ad eodè euidentiam quo ad assensum de reuelatione diuina, seu de Deo vt reuelante, quæ excludat omne dubium, vel suspitionem an aliunde, vel scilicet ex maligno spiritu, vel ex proprio talis reuelatio proveniat contra quod nulla ratio alicuius momenti reperiri potest, vt bene, & late probat Curiel controuers. citata art. 2.

Vnde plures ex huiusmodi reuelationibus fuerunt factæ aliquibus personis particularibus valde familiaribus, & amicis Dei, vt de D. Benedicto, de B. Catharina Senensi, de B. Brigitta, & alijs docet Curiel vbi supra art. 2. num. 44. & de S. Matre nostra THERESIA constat ex his, quæ ipsamet refert cap. 25. suæ vitæ, & Mansionis 6. cap. 3.

16. Et idem id ipsum, etiam pro personis particularibus, docent D. Gregorius lib. 28. Moral. cap. 2. & lib. 8. capite 13. & lib. 4. dialog. cap. 48. D. Augustinus lib. 3. confes. capite 11. quem ad hoc propositum refert Cornelius vbi supra fol. 5. D. Bonauent. de process. Relig. c. 20. Hugo Victorinus, quem refert, & sequitur Medina 1. 2. q. 22. in fine, B. Thomas de Villanueva in Cant. fol. 123. pag. 11. Venerabilis Antistes Bartholomæus à Martyribus 2. par. compendij § 1. Petier. li. 1. in Daniel. super illa verba: Fuit autem Daniel vsque ad annum primum. Cyrillus disp. de somnijs quæst. 3. Fernandez de visionibus, præludio 3. Tyreus de apparitionibus cap. 15. numer. 8. & cap. 1. & 10. late probans, & confirmans, & Aluaredo tom. 1. Artis seruendi Deo lib. 2. cap. 58. num. 18. Iatissimeque id docuit, & explicuit S. Mater nostra THERESIA locis super citatis. Vnde propter hanc omnimodam certitudinem plures, & graues Theologi docent huiusmodi particulares reuelationes, & locutiones esse sufficientem rationem pro his, ad quos fiunt, ad assentendum illis ex fide supernaturali, & diuina. Sic notantque sentiunt Bellarm. lib. 3. de iustificat. c. 3. & plures alij quos refert, & sequitur Suarez disp. 3. de fide sect. 10. num. 2.

17. Quæ tandem omnia confirmantur, quia ex eo colligitur reuelationem, & cognitionem propheticam esse omnino certam, & infallibilem, quia visionis nomine indiget.

insignitur, ad denotandam, non minus esse certam illam cognitionem, quam visionem oculorum circa proprium, & proportionatum obiectum, vt constat ex multis Scripturæ testimonijs, in quibus huiusmodi reuelationes, visiones appellantur, & Prophetæ appellabantur communi vocabulo Videntes, vt bene notarunt Curiel citato art. 2. n. 5. Fernandez de visionibus præludio 1. Aluarez in c. 1. Iſaiæ versiculo 1. à num. 1. & alij: at aliquando personæ particulares, quibus huiusmodi reuelationes, & locutiones diuinæ fiunt, dicuntur propter summam certitudinem videre id, quod Deus ad ipsas loquitur, vt optimè docuit D. Greg. lib. 28. Moral. c. 2. S. Mater nostra THERESIA Manf. 6. c. 3. Rusbrochius de ornatu spiritali nuptiarum c. 25. Dionysius Carthusianus epist. ad Christianos Principes art. 13. D. Bonaueutura itinere 5. æternit. dist. 4. & itinere 2. dist. 5. noster Ioannes à IESV Maria de Mystica Theologia cap. 8. & plures alij: ergo ex simili locutione potest pariformiter colligi omnimoda certitudo harum reuelationum, & locutionum.

Vnde manifeste constat, doctrinam Myſtici nostri Doctoris in hac vltima parte huius propositionis, quæ assertit in huiusmodi locutionibus, non debere animam timere deceptionem aliquam, vel maligni spiritus, vel proprii, esse conformem communi doctrinæ Sanctorum Patrum, ac Theologorum, de qua proinde nullus mediocriter peritus potest rationabiliter dubitare. Quomodo autem, & per quam speciem hæc certitudo, & euidentiæ de Deo reuelante habeatur, quæstio est Theologica, quam latè, & optimè discutit Curiel citata controuers. 1. artic. 2. modum huius certitudinis & euidentiæ optimè assignans.

CAPVT VI.

ELVCIDATUR PROPOSITIO SEXTA,
Sanctorumque Patrum testimonijs illustratur.

SEQUITVR iam elucidanda sexta propositio ab aliquibus notata, quæ habetur in Libro secundo Ascens. Montis Carmeli capite 32. vbi loquens de quibusdam affectionibus, vel perceptionibus spiritualibus perfectissimis, & valde arcanis, sic loquitur.

Quorum originem & causam, à qua promanant, bonaque opera, propter quæ Deus sublimis ad eos fauores tribuit, nec anima ipsa, nec qui illius curam gerit cognoscere, & intelligere queunt: non enim à quibuscumque operibus, quæ anima peragere possit, nec à considerationibus meditationibusque, ipsius dependent; licet huiusmodi res sint bona dispositiones ad illa obrinenda: largitur illa Deus cui vult, & ob quam causam illi placet. &c. Pro cuius propositionis elucidatione eam in duas partes diuidemus,